

РЕШЕНИЕ

№ 2751

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **707** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. С. И. чрез процесуалния му представител адв. С. К. - САК, срещу решение № 5835 от 17.12.2023 г. постановено по НАХД № 14130/2022г. по описа на Софийски районен съд, НО, 10 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-019236 от 29.09.2022г., издадено от Началник Група към Отдел „Пътна полиция” при СДВР (ОПП - СДВР), с което на жалбоподателя на основание чл.174, ал.3, пр.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП са наложени „глоба” в размер на 2000 (две хиляди) лева, „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 (двадесет и четири) месеца и на основание Наредба 1з-2539 от 17.12.2012г. на МВР са му отнети 12 контролни точки.

С касационната жалба се иска отмяна на атакуваното решение като неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Според жалбоподателя в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални при съставянето и връчването на процесните актове. Излагат се твърдения, че талонът за медицинско изследване не е изготвен съгласно нормативните изисквания като въпреки изричното изискване за това в същия не е

отбелязано какво конкретно обстоятелство свидетелят удостоверява с подписа си, а именно дали жалбоподателят е: 1. отказал да подпише талона; 2. отказал да получи талона; 3. отказал да избере един от двата начина на изследване за установяване концентрацията на алкохол в кръвта. В тази връзка според жалбоподателя съдът е направил незаконосъобразен извод, базиращ се на предположение, а не на доказателствата по делото, че доколкото не е зачертана нито една от възможните хипотези, то и трите обстоятелства, посочени в бланката, са били удостоверени с подписа на свидетеля В. И.. Независимо от горното жалбоподателят твърди, че нито талона, нито актът за установяване на административно нарушение са му били надлежно предявени, за да се твърди, че същият е отказал да ги получи. По същество от съда се иска отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. К., който поддържа жалбата.

Ответникът – Началник ГРУПА към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 18.09.2022г. около 06:55 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]С. С. И. управлявал товарен автомобил „А. А7” с рег. [рег.номер на МПС] . Зад автомобила, управляван от И., се движел полицейски автомобил, в който били свидетелите З. К. и М. Д. - служители на ОПП - СДВР. Органите на реда сигнализирани на И. да спре управлявания от него автомобил, но от негова страна не последвала реакция. И. управлявал автомобила със свалено странично стъкло. Полицейският автомобил се изравнил с неговия и свидетелят Д., който се возел на дясната седалка отпред, отворил страничния прозорец на полицейската кола и разпоредил устно на И. да спре автомобила. Пред № 8а на [улица], пред „Руската църка“, автомобилът, управляван от И., отбил и спрял. Д. поканил многократно И. да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Дрегер 7510, № ARDM-0224, което И. категорично отказал. Поради това св. Д. пристъпил към съставяне на Акт и талон за изследване № 093894, в който св. Д. описал отказа на жалбоподателя да бъде тестван с техническо средство Дрегер 7510, № ARDM-0224. На И. бил даден срок от 40 минути за явяване в УМБАЛ „Света Анна“ - [населено място] /Окръжна болница/.

Освен талон за изследване св. Д. (в присъствието на св. З. К.) съставил срещу И. и Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия GA № 749469 от 18.09.2022г. за нарушение чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП - за това, че на 18.09.2022г. в 06:55 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]И. управлявал собствения си товарен автомобил „А. А7” с рег. [рег.номер на

МПС] и на [улица]пред № 8а отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Дрегер 7510, № ARDM-0224. Упоменато е в АУАН, че е издаден талон за медицинско изследване № 093894 и че водачът е уведомен за започване на ПАМ по ЗДвП.

На И. били предявени за подпис талон за изследване № 093894 и АУАН Серия GA № 749469 от 18.09.2022г., но жалбоподателят отказал да ги подпише. Поради това се наложило свидетелите К. и Д. да извикат друг патрул за съдействие. На място пристигнал св. В. И.. И пред него, и пред свидетелите К. и Д., жалбоподателят отказал да подпише и получи АУАН и талона за изследване. Поради това в графите за предявяване на АУАН и в разписката за получаване на АУАН било вписано, че лицето отказва. Без подпис на С. И. останала и графата в талона за изследване, че на лицето се връчва екземпляр от талона за изследване. Същевременно св. В. И. положил свои подписи в АУАН и талона за изследване за това, че удостоверява, че проверяваното лице отказва да подпише и получи екземпляр от талона за изследване, както и да подпише Акта и/или разписката към него.

След това С. И. не се явил в УМБАЛ „Света Анна“ - С. за изследване. На 26.09.2022г. С. И. получил екземпляр от Акта срещу подпис. Въз основа на цитирания по-горе АУАН и при същата фактическа обстановка като описаната в него на 29.09.2022г. било издадено атакуваното Наказателно постановление № 22-4332-019236.

При така установената фактическа обстановка, решаващият делото състав е приел, че АУАН и НП са съставени, респ. издадени от компетентни за това лица и че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на административно-наказателното производство или до ограничаване на правото на защита на нарушителя.

Видно от мотивите на съда, същият е приел, че в случая, доколкото в НП са посочени фактите от АУАН, че жалбоподателят е управлявал МПС и е отказал да бъде изпробван с техническо средство Дрегер 7510 с № ARDM 0224, съдът е счел, че тези факти са достатъчни и именно те формират рамките на конкретното административно - наказателно обвинение по ясен и недвусмислен начин. За пълнота на изложението решаващият делото състав е посочил че обстоятелството дали жалбоподателят е изпълнил или не предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му в чл.174, ал.3 от ЗДвП представлява отделно нарушение, а не част от фактическия състав на нарушението по чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП (доколкото законодателят е използвал „или“, а не „и“ при изброяването на възможните изпълнителни деяния на нарушението по чл.174, ал.3 от ЗДвП). Изследването за наличието на алкохол в кръвта /явяването в болнично заведение във връзка с издадения талон за медицинско изследване/ е релевантно за съставомерността на нарушението по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, но не и за нарушението по чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, който провъзгласява в административно нарушение отказът да бъде извършена проверка с техническото средство за установяване употребата на алкохол, която хипотеза (чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП) се намира в алтернатива с неизпълнението на предписанието за медицинско изследване (чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП).

Така постановеното решение на районният съд е валидно и допустимо, но неправилно.

Напълно погрешно е широко разпространеното в практиката разбиране, че за

съставомерността на визираното в чл.174, ал.3 от ЗДвП нарушение е напълно достатъчно и необходимо деецът да е отказал изследване за алкохол, по който и да е от посочените в нормата начини заради употребения съюз „или“. Това разбиране очевидно не е съобразено със специалните норми, които регламентират реда и начина на установяване на употреба на алкохол у водачите на МПС и не кореспондира на смисъла на закона чиято цел е да обезпечи необходимото от същите съдействие.

Надлежащият начин и ред за установяване на употребата на алкохол у водачите на МПС е нормативно разписан в НАРЕДБА № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози действаща и към момента на установяване на процесното деяние. Съгласно чл.1, ал.3 от същата Концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява чрез използване съответно на технически средства, тестове, медицински, химически или химико-токсикологични изследвания. При извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство (ал.3 от Наредбата), а при отказ от извършване на това изследване установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор или с медицинско и химическо лабораторно изследване (чл.3а, т.1 от Наредбата). Тоест, налице е една нормативно регламентирана възможност на лицето да откаже да бъде тествано с техническо средство, като в този случай е разписано как следва да бъде сторено това. Изборът за това следва да бъде взет от водача на мястото на проверката, за да бъде издаден съответен талон, с посочване на времеви отрязък за явяване на лицето в /здравно заведение за лабораторно изследване, респективно в структура на МВР за измерване с доказателствен анализатор от служители на МВР, преминали специализирано обучение/- чл. 8 от Наредбата. В случай, че лицето откаже да направи този избор, това се удостоверява с подписа на един свидетел в съответното поле на бланката. В тези случаи не следва органът самоволно да избере един от възможните способности, а надлежно да оформи отказа. Ако водачът е отказал да бъде тестван с Дрегер и откаже да бъде тестван по някой друг от изчерпателно посочените в наредбата способности или макар при редовно връчен талон не изпълни даденото му предписание, то едва тогава той ще е изпълнил състава на чл.174, ал.3 от ЗДвП. Нарушението е изпълнено тогава и лицето се санкционира за това, че липсва резултат от изследване за алкохол (респективно наркотични вещества), а не за изборът му на метод на изследване. Така ако лицето е отказало да бъде тествано с Дрегер, но се е подложило на някой друг от възможните за това способности, то не следва да носи отговорност по чл. 174, ал.3 от ЗДвП. Именно защото е изпълнена целта на закона и лицето е било тествано съдът намира, че ако същото е отказало тестване с техническо средство, но е извършено медицинско или лабораторно изследване, няма да е нарушено задължението визирано в нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП (в този см. Р № 19 от 03.01.2024г. по адм.д. № 10369/2023г. на АССГ).

Дадените разяснения са необходими с оглед наведените възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които настоящата инстанция намира за основателни.

На първо място настоящата касационна инстанция очевидно не споделя извода на районния съд, че отказът за тестване с дрегер е достатъчен сам по себе си, за да бъде надлежно ангажирана административнонаказателната отговорност на дееца. На следващо място не се споделя и изводът на контролирания съд, че в случая, доколкото

в НП са посочени фактите от АУАН, че жалбоподателят е управлявал МПС и е отказал да бъде изпробван с техническо средство Дрегер 7510 с № ARDM 0224 то тези факти са достатъчни и именно те формират рамките на конкретното административно - наказателно обвинение по ясен и недвусмислен начин. Прегледът на представените по делото АУАН, НП и Талон за изследване всъщност установяват съществени неясноти по „повдигането на обвинение“ за извършено нарушение и неговото санкциониране, които намират отражение и във фактическите установявания на самия районен съд.

Последният е приел за установено, че водачът С. И. след като е отказал тестване с техническо средство, е отказал да избере един от двата начина (изследване с доказателствен анализатор и или медицинско и химическо изследване), което е удостоверено с подписа на свидетеля В. И., тъй като тази опция не е зачертана в талона. Същевременно, в представения по делото талон за изследване е попълнена графата за медицинско изследване с посочено лечебно заведение и времето, в което следва да се яви лицето, но при липса на съответния подпис от страна на водача. Следва да бъде отбелязано, че върху талона липсва стикера с номера, съответстващи на номера на талона за изследване и добавена в края цифра от 1 до 8 съобразно изискванията на чл.6 от Наредбата. Ако лицето действително е отказало да избере способа, такъв не е следвало да се определя и от длъжностното лице. В такъв случай ако са надлежно констатирани отказите на лицето да бъде тествано и да получи талон, то същия е следвало да намери отражение в съставения за това АУАН. Прегледа на процесния такъв обаче установява, че в него е вписано, че водачът отказва проверка с техническо средство и „не изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор и за мед.изследване“. С този текст е съставено и процесното НП. Действително това е буквално възпроизвеждане на части от законовия текст, но формулирано по този начин вмениява неизпълнение на издадено предписание. За да се очаква и изисква предписанието да бъде изпълнено, респективно санкционирано неизпълнението му, същото следва да е надлежно оформено и връчено на адресата. С отбелязването на факта на невявяване в указаното време в УМБАЛ „Света Анна“ - С. за изследване съдът явно е приел наличието и на такова задължение, но също така е приел, че предписанието въобще не е връчено поради отказ на лицето да го получи. Не става ясно как и на какво основание лицето щеше да бъде изследвано и каква доказателствена стойност би имало това без съответния талон. Очевидното разминаване във фактическите констатации на съда са плод на процесуалните пропуски от страна на административните органи, обективирани в актовете им. Заради горното, макар и неправомерно поведението на лицето не би могло да бъде санкционирано по този начин. Както вече бе посочено, ако лицето е заявило категоричния си отказ да бъде изследвано, по който и да било от възможните начини и отказа да получи талон, това е имало как да бъде оформено и да намери отражение в АУАН.

При така съставените талон и АУАН обаче се установява, че водачът е санкциониран за неизпълнението си на задължение по предписание за медицинско изследване, което няма как в случая да се приеме, че му е редовно съставено и връчено. Талонът, както и всеки друг документ, следва да бъде предявен за подпис на лицето по отношение на което се издава само след надлежното му съставяне. При съставяне на талон за медицинско и химическо изследване както вече беше посочено очевидно не е спазено изискването за поставянето на стикер, а и от начина му на попълване се поставя под

съмнение как в действителност същият е бил съставен, дадена ли е възможност на лицето да избере способ на изследване и липсата на подпис обективира ли действителния отказ да получи препис от талона въобще или препис от талона му в този вид. Предвид горното настоящата съдебна инстанция приема, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които по неотстраним начин дискредитират възможността да бъде правомерно ангажирана административнонаказателната отговорност на дееца. По тези съображения решението на районния съд следва да бъде отменено, както и потвърденото с него НП.

При този изход на спора, разноски се следват на касатора, но такива не са претендирани, поради което и съдът не присъжда.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 вр. чл.221, ал.1 от АПК, Административен съд София-град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 5835 от 17.12.2023 г. постановено по НАХД № 14130/2022г. по описа на Софийски районен съд, НО, 10 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 22-4332-019236 от 29.09.2022г., издадено от Началник Група към Отдел „Пътна полиция” при СДВР (ОПП - СДВР), с което на жалбоподателя на основание чл.174, ал.3, пр.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП са наложени „глоба” в размер на 2000 (две хиляди) лева, „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 (двадесет и четири) месеца и на основание Наредба 1з-2539 от 17.12.2012г. на МВР са му отнети 12 контролни точки.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: